

Sygn. akt III KO 101/20

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **S. C.**

oskarżonej o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 listopada 2020 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w T.

zawartego w postanowieniu z dnia 21 października 2020 r., sygn. akt II K (...),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
I.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 października 2020r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w T., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy S. C., oskarżonej o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

Uzasadniając wniosek wskazano, że oskarżona jest długoletnim prokuratorem Prokuratury Rejonowej, zatem rozpoznanie sprawy przez Sąd wnioskujący mogłoby stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania w tym sądzie sprawy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu przedmiotowej sprawy jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania albo stwarzać w opinii publicznej uzasadnione (choć obiektywnie nieprawdziwe) przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób bezstronny. Niewątpliwie fakt występowania oskarżonej w charakterze oskarżyciela publicznego przed Sądami w T. należy do okoliczności wskazujących na możliwość powstania uzasadnionych wątpliwości odnośnie do zdolności zachowania bezstronności przez sąd właściwy.

Wobec tego podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu wnioskującego, że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, w rozumieniu art. 37 k.p.k., należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu. Pozostawienie tej sprawy do rozpoznania w Sądzie właściwym, nie sprzyjałoby realizacji istotnego ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości celu, jakim jest potrzeba ukształtowania, w świadomości żalącego jak i w opinii publicznej, przekonania o bezstronności sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę.

Jako właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy należało wskazać na Sąd Rejonowy w I., jako nieodległy względem Sądu właściwego.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.